

"အငြိမ်မင်းသမီးများ ရည်းစားထားတော့"

လမ်း-၈၀ ဟာ ရဲတန်းဝဲယာတစ်လျှောက် ဆိုင်းသံ
ဗုံသံများ ဟိုမှသည်မှ ဆူညံနေပေသည်။ ဝါခေါင်- တော်
သလင်းလပေမို့ အငြိမ်များ . . . ဇာတ်စာဖွဲ့များသည်
ရှေ့နှစ်ပွဲရာသီအတွက် အသစ်ဖွဲ့စည်းပြီး . . . တီးလုံးတိုက်
နေကြခြင်းဖြစ်၏။

နှစ်ထပ်တိုက်တစ်လုံးရှေ့မှာ "ဖူးပွင့်ဝေ" အငြိမ်
ဆိုတဲ့ ဆိုင်းပုဒ်တစ်ခုနဲ့ . . . အခြားနာမည်ရ ဇာတ်စာဖွဲ့
ဆိုင်းပုဒ်တစ်ခု ရိုက်ဆွဲထားသည်။

ယင်းတိုက်အောက်ထပ်မှာလည်း . . . လူများပြား
ခါ အငြိမ်အော်ပရာ တစ်ပုဒ်ကို တီးလုံးတိုက်နေကြသည်။

ထို . . . အငြိမ်တစ်ပုဒ်လို့ ဆိုက်ကယ်တစ်စီးဖြင့်
အသက် ၃၅နှစ်၊ ၄၀ခန့်၊ ဝန်းကျင်ရှိ လူရွယ်တစ်ဦး လွယ်
ထိတ်တစ်လုံးလွယ်၍ ရောက်ရှိလာရာ . . . တိုက်ထဲမှ
မိန်းမကြီး တစ်ယောက် ကပြာကယာထွက်လာပြီး . . .

"ဟော ဆရာ ကိုသစ်လွင် . . . လာပြီ"

ဟုတ်ပါတယ် . . . ယင်းပုဂ္ဂိုလ်သည် . . . ယနေ့
နာမည်ကြီး အော်ပရာ စာရေးဆရာတစ်ဦးပင်ဖြစ်ပါသည်။
ပို့ဆောင်ရေးဌာနတစ်ခုမှ စာရေးကြီးတစ်ဦးလည်းဖြစ်သလို
ငွေကြေးတောင့်တင်းသူလည်းဖြစ်သည်။ အခု "ဖူးပွင့်ဝေ"
အငြိမ်တည်တော်ရာမှာလည်း သူ့ငွေကြေးအထောက်အ
ပံ့ဖြင့် တည်တော်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုသစ်လွင်သည် . . တိုက်အတွင်း . . တီးလုံး
တိုက်နေသော ရှေ့ရှိ . . ထိုင်ခုံ၌ ဝင်ထိုင်ရင်း . . သူ့ရှေး
သားထူးပြီး . . မင်းသမီးအဖြစ်ဖြင့် တီးလုံးတိုက်နေသော
အော်ပရာ . . မှ လှုပ်ရှားပြောဆိုနေကြသော သရုပ်ဆောင်
. . ဇာတ်ကောင်များကို ခေတ္တကြည့်ရှုရင်းမှ . . . ။

“အင်း . . မတင့်”

“ရှင် . . ဆရာ”

“ခပ်ဗျားမင်းသမီး အားမရဘူးဗျာ . . သူ့သရုပ်
ဆောင်တာ ကြောက်ရွံ့နေတာလား စိတ်မပါတာလား မသိ
ဘူး . . အေးတိအေးဖက်နဲ့ . . ဒီအတိုင်းသာဆိုရင် . .
ဇာတ်ရှုပ်တွေ ပြန်ချမှဖြစ်မယ်။”

“အို . . ဆရာကလည်း . . တီးလုံးတိုက်တာပြီး
တောင်မှ ပြီးတော့မယ် . . အခုချိန်ကျမှ ဇာတ်ရှုပ်ပြန်ချ
မယ်ဆိုရင် ကုန်ကျ . . ။”

“အိုဗျာ . . ကုန်ကျစရိတ်တယ်လောက်ဖြစ်ဖြစ်
သစ်လွင်ရှေးတဲ့ဇာတ်လမ်း . . မကောင်းဘူးအဖြစ်မခံ
နိုင်ဘူး . . ယိမ်းထဲက . . သွက်လက်ပြီး ရှင်ရည်ရှိတဲ့
သူကိုထဲဖြစ်ဖြစ် ပြောင်းတန် ပြောင်းရမှာထဲ . . ကဲဗျာ
ကျနော် . . အပေါ်ထပ်တက်ပြီး . . အနားယူလိုက်အုံး
မယ်နော် . . မတင့် . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဆရာ . . ”

ပြောဆိုပြီး လွယ်တိတ်ကောက်လွယ်ခါ . .

အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားလေတော့သည် . . အပေါ်ထပ်
တစ်ခုလုံး . . ရှင်းလင်း၍ မည်သူကစဦး တစ်ယောက်မျှ
ရှိမနေပေ . . သူလာကိုင်းသီးသန့်ဖြစ်နေတဲ့ . . အိမ်
ဦးခန်းဆေး၍ အခန်းထဲသို့ ပစ်ရောက်ခါ . . ကုတင်ပေါ်
ကိုတက်၍ ပက်လက်လှန်ပြီး . . အနားယူနေသည်။

ခဏအကြာ . . မတင့်သည် ကိုသစ်လွင်အတွက်
လက်တက်ရည်နှင့် မဲ့များကို ပစ် လစ်ပန်းတစ်ခုဖြင့်တည့်
ယူပြီးအခန်းဝ၌ . . ခေတ္တရပ်တန့်၍ . . . ။

“ဆရာ . . . ”

“အော် . . မတင့် . . လာလေ”

မတင့်သည် . . လစ်ပန်းကို ကုတင်ကေးရှိ စား
ပွဲပေါ်သို့ အသာတင်ရင်း ကုလားထိုင်ပစ်လုံးပေါ်သို့
ထိုင်လိုက်ပြီး . . ။

“ခေါင်းဆောင်က . . ပန်ကျာဆင်းမှမဟုတ်ဘဲ
. . ဝါသနာပါတဲ့အရပ်သူ . . နောက်ပြီးဒီအလုပ်မလုပ်
လည်း သူတို့မှာ စားနိုင်သောက်နိုင်တဲ့သူတွေ . . တဲ့ . .
ဆရာ။”

“ဒါတွေကျနော်သိတယ် . . မတင့် . . ဒါပေမဲ့
သရုပ်ဆောင်မှုမှာ အားနည်းနေတယ် . . ရုပ်ကလေးပြုရုံ
နဲ့ပြီးတဲ့အချိန်အခါမှမဟုတ်တာ . . အဲ့နဲ့ကျင်းနဲ့ အော်ပ
ရာ . . ဆိုလဲခန့်ခန့်ငြားငြားရှိမဆိုတာ မတင့်နားလည်
ပြီးသားပါ။ . . ခပ်ဗျားကိုယ်တိုင် အလယ်ကွက်မင်းသမီးပဲ။

"အင်း . . . အချိန်ကလည်း . . . ပွဲကဖို့ကရက်နီး
နေပြီ . . . ရွှေလထဲမှာဘဲ အိမ်တော်ရာ သုရားပွဲမှာ တခြား
နာမည်ကြီးတဲ့ အဖွဲ့နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ပြီး . . . ကကြရမှာ . . . အခု
အတိုင်းဆို ဒုက္ခပဲ . . . ဆရာ . . . ကြိုးစားပြီး . . . သေ
သေချာချာ ကြပ်မတ်သင်ကြားပေးလို့ကော မရဘူးလား . . .
ဆရာ . . ."

ရလောက်စရာတော့ရှိမှာပါ . . . ဒါကလည်း သူ
ကလိုလိုခြင်ခြင် ရှိအုံးမှကိုး။

သူလည်းလိုလိုခြင်ခြင်ရှိမှာပါ . . . သူ့နာမည်ရဖို့
နဲ့ . . . အဖွဲ့ပွဲအိမ်မှာဆိုတာ သူ့အပေါ်မှာ မူတည်နေ
တာမဟုတ်လား . . . သဘောပေါက်နားလည်အောင်
ပြောရင် ရလိမ့်မယ်ထင်တယ် ဆရာ . . ."

"ကံပါလေ . . . ဒါကနောက်မှစဉ်းစားကြည့်ကြ
သေးတာပေါ့ . . . အခုလောလောဆယ် . . . မတင့် . . .
ကျနော် . . ."

စကားကို ဆုံးအောင်မပြောဘဲ . . . လဲလျောင်း
နေရာမှ ထခါ မတင့် ပုခုံးပေါ်လက်နှစ်သက်တင်၍ ခေါင်း
ကိုမော့စေလိုက်ခါ . . . ဝုံ့၍နမ်းလိုက်လေသည်။

မတင့်ကလည်း . . . ထိုင်ရာမှထခါ . . . ကိုသစ်
လွင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်ပြီး . . . ဆရာအလိုကျ တင်း
ကျပ်စွာပြန်လှန်ဖက်တွယ်ရင်း . . . ရှည်လျားသော အနမ်း
များကို ကျေနပ်စွာ ခံယူမိပြန်သည်။

မတင့်သည် - ၃၅ - ၃၇ နှစ်ခန့်ရှိပြီး . . . အသား
ညိုညို ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်တောင့်တင်း ပြေပြစ်သွေ . . .
ဖင်ကြီး ရပ်ကြီး အမျိုးအစားထဲကပင် . . . သဘာပြည့်နေ
သော အငြိမ်မင်းသမီး တစ်ဦးမို့တင့် . . . ဆရာကိုသစ်
လွင်ကိုပင် အညှို့မရာများဖြင့် လိုရာခရီးရောက်အောင်
ဦးဆောင်နိုင်စွမ်းသူပင် . . . ခုလည်းကြည့်လေ။

ဆရာကိုသစ်လွင်ရဲ့ . . . အပေါ်ဝတ်တိုက်ပုံနဲ့
တကွ . . . အောက်ခံရှုပ်လက်ရှည်များကိုပင် ကျပ်လည်
စွာ ချွတ်ပေးလိုက်သလို . . . သူမ၏ အပေါ်အင်္ကျီကိုလည်း
ချွတ်ပစ်ပြီး ပြစ်နေလေရာ . . ."

နေ့ခဏ် မိုးခဏ်မခံရလို့ထင်ရဲ့ . . . သူမ၏ စနေ
နှစ်ခိုင်မှာ ဝင်းဝါ ဝိုဏ်းမောက်လို့နေသည်။

ဆရာကိုသစ်လွင်သည် သူမကို ကုတင်ပေါ်သို့
အသာလှဲချရင်း . . . သူမ၏ ဝင်းဝါဝိုဏ်းမောက် အပံ့ပြည့်ကြီး
လှတဲ့နို့ကြီးများပေါ် လက်များဖြင့် . . . တုတ်ကိုင်၍ လက်မ
လောက်နီးနီးရှိတဲ့ . . . နို့သီးခေါင်းလေးကို အသာအယာ
ဖျစ်ညှစ်ပွတ်ချေလိုက်ရာ။

"အား အဟင့် . . . အင့် . . . ယားတယ်ဆရာ"

ဆရာကိုသစ်လွင်ကလည်း . . . သူမ၏ နှုတ်ခမ်း
ကိုဝုံ့ခဲ၍ နမ်းစုပ်နေသလို . . . လက်ကြီးကလည်း လုံးကျစ်
ထွေးကျီင်းလှတဲ့ ပေါက်ကြီးများကို လှဲချည်ပေါ်မှနေ၍ . . .
အသာဖွဖွရွရွလေး ပွတ်ထပ်နေရာမှာ . . . လှဲချည်ကို . . .

ဆွဲချွတ်၍ လိမ်ကောက်နေသော အမွှေးမဲများကြားမှ . . မိမောက် ပြည့်အယ်နေသော စောက်ဖုတ်ကြီးကို လက်ဖြင့် ဖုပ်ကိုင်၍ ထက်စောက်ပွတ်သပ်ရင်း . . စောက်ခေါင်း ထဲသို့ ထိုးမွှေးပေးပြန်သည်။

“ယားတယ် . . ဆရာ . . မတင့် . . မနေနိုင် တော့ဘူး . . လုပ်မှာဖြင့် လုပ်ပါတော့ . . တော်ကြာ . . တစ်ယောက်ယောက် တက်လာလိမ့်ဦးမယ် . . ”

ဆရာကိုသစ်လွင်သည် သူ၏ ခါးမှလှဲချည်ကို ချွတ် ချလိုက်ရာ တမ်းမာကြီးထွားလှတဲ့ လီးကြီးဟာ ဝေါက်ကနဲ ပေါ်ထွက်၍ . . လာလေ၏။ မတင့်အရည်ကြည်များနဲ့ စိမ့်နေတဲ့စောက်ဖုတ်ကြီးကို လက်နဲ့ တစ်ချက် ပွတ်သပ် ပြီး ကုတင်ပေါ်သို့တက်၍ မတင့်၏ ပေါင်နှစ်ချောင်းကြား ဖူးထောက်ထိုင်ချ၍ မတင့်၏ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ပခုံးနှစ်ထက်ပေါ်ပင့်တင်လိုက်ခါ . . ကိုယ်ကိုရှေ့သို့ ကိုင်းညွတ်ပြီး . . သူ၏လက်တစ်ဘက်ဖြင့် ကြီးမား ပြောင် တင်းနေတဲ့ လီးကြီးကို . . ပြုစောနေတဲ့ မတင့်စောက် ဖုတ်ဝ၌ တော့လိုက်ခါ . . ဝင်းဝါမိမောက်နေတဲ့ . . နို့ကြီး နှစ်လုံးကို စုံဆွဲကိုင်၍ အားနှင့် ဆွဲလှီးလိုက်လေသည်။

“အင့် . . ဟီး . . အား . . ”

“နာလို့လား . . မတင့် . . ”

“မနာပါဘူးဆရာ . . ရုတ်တရက်ဆိုတော့ နဲနဲ အောင့်သွားတယ် . . ”

ကိုသစ်လွင်သည် လက်နှစ်ဘက်ကို မတင့် ဘေးအား တစ်ဘက်တစ်ချက် ကုတင်ပေါ်လက်ထောက် ချသလို . . ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကလည်း ကုတင် ခြေ ရင်းသို့ ဆန့်ထုတ်ရင်း ကုတင်ဘောင်ကို ခြေကန်၍ . . မတင့်၏ လုံးကျစ် ထွားကျိုင်းလှတဲ့ ပေါင်ကြီးနှစ်လုံးကို ရပ်ပတ်ဖြင့် ဆွဲဖိချလိုက်သဖြင့် . . သူမ၏စောက်ဖုတ် ကြီးမှာ မဲနက်တဲ့ အမွှေးများကြားဝယ် ပြူးပြဲ၍ နီရဲလို့လာ ရလေသည်။

မတင့်သည် . . နဖူးနဲ့ဖူး ထိလှမတတ်အနေအ ထားဖြင့် ကိုသစ်လွင်၏ လီးကြီး သူမ၏ အဖုတ်တွင်းသို့ ပူနွေးစွာ ဝင်ရောက်လာသည်ကို . . အရသာတွေ့တွေ့ ဖြင့် ပြူးပြူးကြီးမိမိခံနေလေသည်။

ကိုသစ်လွင်ကလည်း စိတ်ကြိုက် . . အနေအ ထားကို ရောက်ရှိနေပြီမို့ . . ဖပ်ကို အသာကြွ၍ . . အဆုံးထိဝင်နေသော လီးကြီးကို ဖမ်းဖျားမြုပ်ရုံ ချန်၍ အသာဆွဲနှုတ် . . အားဖြင့် ဖိဆောင့်ချလိုက်ပြန်သည်။

“အင့် . . အင့်”

“စွတ် . . စွတ် . . ဖတ်ဖတ် . . ”

ဟူသော အသံများထွက်လာသည် . . မတင့်၏ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖက်မှာလည်း ကိုသစ်လွင်၏ လီးကြီး ဆွဲဆုတ်လိုက်တိုင်း . . လီးကြီး၏ လုံးပတ်ကို ငုံ့မဲ ယစ်ပတ်၍ ပါလာသလို . . ထိုးထွင်းလိုက်လေတိုင်း . .

ယင်းနှုတ်ခမ်းသားများသည်လည်း စောက်ခေါင်းထဲသို့ တိုင်ခွက်၍ . . . ခွက်၍ ဝပ်ရောက်သွားကြလေသည်။

အင့်ကနဲ . . . အင့်ကနဲ ညည်းညူရင်း . . . မတင့် ကျလည်း အောက်မှနေ၍ ဖပ်ကြီးကို ဝှေ့ယမ်းပေးပြန်ရာ ကိုသစ်လွင်၏ လီးကြီးသလောက် . . . မတင့်၏ စောက် ခေါင်းနံရံများက ဖျစ်ညစ်လာသလို ခံစားလာရသဖြင့် တပျိုနံ နှိန်တက်လာသော ရမ္မက်ဆန္ဒများကြောင့် အသက်ရှူပြန် လာသလို၊ ဆောင့်ချက်များက လည်း ပြင်းထန်လာသည်။

“ဆောင့်စမ်းပါဆရာ . . . နာနာဆောင့်စမ်းပါ မတင့် စောက်ဖုတ်ထဲက တအားကောင်းလာပြီဆရာ”

ယင်းကဲ့သို့ပင် မရှက်မကြောက်ဖွင့်ဟ ပြောဆို ရသည်အထိ မတင့်ခမျာ ခံလို့ကောင်းလာသည်။

ကြီးမားဝင်းဝါနေတဲ့ နို့တစ်တက်ကို ကိုသစ်လွင် သည် မမှီမကမ်းလှမ်းစို့ပေးသလို . . . ဗိုက်သားခေါက်ကို လည်း . . . မျက်နှာဖြင့် ပွတ်သပ်နမ်းရှုပ်ပေးပြန်ရာ . . . မတင့်ခမျာ . . . ထွန်ထွန်လူးလူးမျှဖြစ်သွားသလို . . . အရည်များ ရွှမ်းလာသဖြင့်လည်း . . . ။

“စွတ် . . . စွတ် . . . ဖုတ် . . . ဖုတ် . . .”

ဟူသော အသံ အသက်ရှူပြင်းပြင်းအသံများသည် အောက်မှ . . . မိန်းမောင်းဆိုင်းချက်အလိုက် ထွက်ပေါ် လာသလို . . . ကုတင်ကြီးကလည်း တကျွံကျွံ မြည်၍ ရှေ့ နောက် ယိမ်းထိုးလို့နေလေ၏။

“ဆောင့် . . . ဆောင့် . . . ဆောင့်ဆရာ . . . မတင့် . . . ပြီးပြီ . . .”

ဆရာကိုသစ်လွင်ကလည်း . . . မတင့်၏ ပြည့်တင်း ကျစ်လျစ်နေတဲ့ ပခုံးနှစ်တက် လက်လျှိုသွင်းပြီး စိတ်ရှိ လက်ရှိ အားကုန်ဆောင့်ချလိုက်ရာ ၅--ချက် အရောက်မှာ . . .

“ဝူး . . . ကောင်း . . . ကောင်းလိုက်တာ ဆရာ . . . ရယ် . . . အီး”

ဟုပြောဆိုလိုက်သလို . . . မတင့်၏ အဖုတ်တွင်း မှ ပွစ်ပွစ်ဖြင့် အရည်များ စိန်ထွက်လာပြီး ကြီးမားတုတ် ခိုင်လှတဲ့ ကိုသစ်လွင်၏ လီးတစ်ချောင်းလုံးကို . . . စောက်ခေါင်းနံရံများက . . . တဆတ်ဆတ် ငုံ့ခဲစုပ်ပွဲသလို ဖြစ်လာသဖြင့် ကိုသစ်လွင်မှာလည်း . . .

“အား . . . ကောင်းလိုက်တာ . . . မတင့်ရယ်”

ဟု မပီပိုးဝါး ညီးညူရင်း အင့်ကနဲ . . . အင့်ကနဲ အသံထွက်အောင် ၄-၅-၀၀ ချက်ဆောင့်ချလိုက်ရင်းမှ . . .

သူ၏လီးချောင်းထိပ်မှ ပူနွေးသော သုတ်ရည်များ ကို မတင့်၏ သားဖိပ်တွင်းသို့ ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်ပြီး . . . မိန်းမောသွားရလေတော့သည်။

xxxxx

“ကဲ . . . ဝင့်ဝါ . . . ကက်ဆက်ထဲကတီးလုံးအ လိုက် နိုင်ယာလော့ . . . ကိုပြောစမ်း”

အသက် ၂၀ အရွယ် . . ပြုဝင်းနုစိုသော မျက်နှာလေး၊ ရွန်းလဲ့ဝိုင်းစက်သော မျက်လုံး၊ ပြောစဉ်စင်းသော နှာတ်၊ နီထွေးထွေးနှုတ်ခမ်း အစုံနှင့်အတူ . . ပါးပြင်မို့မို့ နှစ်ဘက်ကလည်း သူမ၏ အလှကိုဖြည့်စွက်ပေးထား ပြန်၏။

ရွှေရင်အစုံကလည်း ကောင်ပူစာလေးနှစ်လုံးလို မို့မောက်လျက်ရှိပြီး . . သေးကျင်သောခါးနဲ့အတူ . . စွင့်ကားသော တပ်ပါးတို့ကလည်း . . ခြေလှမ်းလိုက်တိုင်း ယမ်းခါ၍ သွားရလေ၏။

“ဒီမယ် . . မွန် . . သူ့ရဲဘော်နဲ့ပြီး သွေးကြောင်ကြောက်ရွံ့တဲ့သူ တို့မျိုးနွယ်စုအတွင်းမှာ မရှိဘူး . . ဟိုးရှေးဘိုးဘွားအစဉ်အဆက်ထဲက အခုချိန်ထိ . . အမျိုးကို ချစ်တဲ့သူ . . ကိုယ့်နယ်မြေကို ကာကွယ်တဲ့သူတွေ ဇနီးဝေး . . ဒီကြားထဲမှာမှ . . ဝါ . . ဝါ . . ချစ်တဲ့ နပ် . . ဟာ ။

“ဟိုး . . ” ချောက်ကနဲကက်ဆက်လုပ်ပိတ်ချသံနဲ့အတူ . . ဆရာကိုသစ်လွင်ရဲ့ အသံထွက်ပေါ်လာပြီး . . စကားပြောနေသော ခေါင်းဆောင်မင်းသမီး ရွှေကိုသွားခါ . . မျက်နှာခြင်းစိုက်ရပ်၍။

“ဒီမယ် . . သမီးရဲ့ . . ညီးပြောတဲ့ ဟန်အမူအယာက အဲဒီနေရာမှာ အားပျော့နေတယ် . . ကိုယ့်ချစ်သူ ကိုယ့်နီးစားရဲ့ . . ပြုမူလုပ်ဆောင်ချက်တွေကို အား

မလို အားမရတဲ့ဟန် . . သူ့ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်တွေမှာနေလို့ မချီတပ်ကဲဖြစ်နေတဲ့ဟန် . . နောက်ပြီး စကားပြောတဲ့နေရာမှာလည်း . . အသံဟာ . . ဟိုလှုပ်နေရမယ် . . ကဲ . . ပြန်ပြောကြည့်စမ်း . . သမီး”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဆရာ”

ကိုသစ်လွင်က ကက်ဆက်တိပ်ခွေကို အနည်းငယ် ပြန်ရစ်ပြီး . . ဖွင့်ပေးလိုက်သည် . . မိန်းမမျောလေးကလည်း ကက်ဆက်ထဲမှ တီးလုံးနောက်ခံအလိုက် . . ဟန်အမူအယာနှင့် စကားကို တတွတ်တွတ် ပြောဆိုနေရှာလေသည်။

ဆရာဂရုမှာ . . ခြစ်လို့ ကြောက်စိတ်တပိုင်းနဲ့ စကားမမှားရအောင် ဂရုစိုက်ပြီးပြောဆိုသရုပ်ဆောင်ရသဖြင့် ဇောဇွေးလေးများ ကောင် ပြန်၍လာရာ . . နုထွေး၍ လှပသော မျက်နှာဝယ် ဝဇွေးစလေးများသီး၍လာသည်။

ဟိုး . . ရပ် . . ဘိုး . . မဟုတ်သေးဘူး . . ညီးက . . အသံကို ဂရုစိုက်ပြန်တော့ ဟန်ပျောက်သွားပြန်ရော . . ဟန်တက် စာလေးပေးတော့ အသံမှာ အားပျော့သွားတယ် . . ခက်တော့ခက်နေပြီ။

စိတ်ပျက်ညီးညူးပြောဆိုပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဖင်ချထိုင်လိုက်လေသည် . . မတင့်ရဲ့ . . ပြောဆိုမှုနဲ့ မင်းသမီးရဲ့ အမေတိုက်တွန်းမှုကြောင့် . . ကိုသစ်လွင်သည် မင်းသမီး ဝင့်ဝါအား ယခုလိုညာပိုင်းမှာ အမူအယာ သရုပ်

ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို သစ်ကြားနေရလေသည်။

အဖွဲ့သားများလည်း ညနေကတဲက ပြန်သွားကြသလို အတော်စောစောကပင် . . မတင့်နှင့် မင်းသမီးရဲ့ အမေတို့ နှစ်ယောက်မှာ . . မင်းသမီးဝတ် ရွှေချည်ထိုး တစ်အပ်ဖို့အတွက် . . မျက်ပါးရပ် ရွှေချည်ထိုးဆိုင်သို့ ထွက်သွားကြသလို . . မတင့်၏ ယောက်ျား ဝိုင်းဆရာလည်း စောက်ထပ်မှာ ယမကာ တလုံးနဲ့ ပြိုင်နေလေရဲ့။

“သ . . သ . . မီးလဲ . . အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားပါတယ် ဆရာ . . ဒါ . . ဒါပေမဲ့ . . ဟို . .”

“ဘာလည်း . . ဆရာကို . . ကြောက်နေလို့ . . ဟုတ်လား . .”

“ဟုတ် . . ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ . .”

“ဒီပွဲဟာ . . သမီးအတွက် . . အောင်ပွဲရရှိစေဖို့ စမ်းသပ်ရေးကွင်းပြင်ပ . . ဒီပွဲမှမအောင်မြင်ဘူးဆို ရင်တော့ အင်း . . .”

ကိုသစ်လွင်သည် စကားကိုဆက်၍ မပြောဘဲ အနည်းငယ်စဉ်းစားနေသရောင်ဖြင့် . . မျက်စေ့ကိုမှေးစမ်းပြီး . . မိမိရှေ့မှ ခူးထောက်ထိုင်နေသော ခေါင်းဆောင်မင်းသမီး -- မေဝင်းဝါ”ကို ကြည့်နေသည်။

မင်းသမီးမှာလည်း ဆရာရဲ့အကြည့်ကြောင့် ရင်ကလေးဖိုသွားလေ့ . . ရှက်ရွံ့ကြောက်လန့်ဟန်ဖြင့် ပေါင်ပေါ်တင်ထားသော မိမိ၏လက်ချောင်းများကို ပွတ်သပ်

နေမိရှာသည်။

“သ . . သမီးရဲ့ . . အောင်မြင်မှုပွဲဖြစ်လို့ . . အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားပါမယ် . . ဒီလိုအောင်မြင်မှုရအောင်လည်း . . သမီးဘာတဲလုပ်ရ လုပ်ရပါဆရာ . .”

“ဟင် . . ဘာတဲလုပ်ရ လုပ်ရဟုတ်လား . . ဝင်းဝါ . .”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ . . မေမေကလည်း . . ဒီလိုဘဲမှာသွားတယ် . . ဆရာစိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်အောင် ဂရုစိုက်ပါတို . .”

“ကဲ . . ပါလေ . . ဆရာ ညီးကို မေးမယ် . . မရှက်မကြောက် အမှန်အတိုင်းဖြေ . .”

“ဘာလည်း ဆရာ . .”

“ညီးမှာ ချစ်သူရှိလား . .”

“ရှင် . . ဘိ . . ဟိုး . .”

“မရှိဘူး ပေါ့ ဟုတ် လား . .”

“ဘိုး . . ဘိုး . . ရှိ . . ရှိပါတယ် . . ဆရာ”

သမီးပါသနာပါရာ အငြိမ်မင်းသမီးအဖြစ်နဲ့ လုံးနှစ်လောက်လုပ်ပြီးမှ လက်ထပ်ကြမယ်လို့ တခဏတူ နှိုးမြှောင်ထားတယ် . . လူကြီးတွေကလည်း သဘောတူ ခွင့်ပြုထားပါတယ် ဆရာ . .”

မေဝင်းဝါသည်ရှည်လျားစွာဖြင့် ကိုသစ်လွင်ရဲ့ အမေးစကားကို မြေကြားလိုက်သည်။

ကဲ . . ဒီလိုဆိုရင် . . သမီးမှာ ချစ်သူနဲ့ ဆိုနီးတွေ့တဲ့ အတွေ့အကြုံလေးတော့ ရှိမှာပေါ့ . . ”

“ဟုတ် . . ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ . . ဆရာကို . . သမီးရဲ့ . . ချစ်သူအဖြစ်လာတော့ထားပြီး . . ဇာတ်လမ်းသဘောမှာ သရုပ်ဖော်ကြည့်ရအောင်နော် . . ”

ဟု ပြောဆိုကာ ကက်ဆက်ကိုဖွင့်လိုက်ရာ . . ကက်ဆက်အကွင်းမှ ငြိမ်ညောင်းသာယာစွာ နောက်ခံဇာတ်ဝင်ခန်း တီးလုံးထွက်ပေါ်လာသည် . . ကိုသစ်လွင်သည် “မေဝင့်ဝါ” ကို ကျောခိုင်း၍ မတ်တတ်ရပ်နေလိုက်ရာ . . မေဝင့်ဝါက လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ကိုသစ်လွင်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထားဖြစ်အောင် နောက်သို့ဆွဲလှည့်ပြီး ဇာတ်ဝင် စကားလုံးများကို ပြောဆိုလိုက်ရလေတော့သည်။

အတန်ကြာသည်အထိ . . ကိုသစ်လွင်သည် ခွန်ချာန်ခါတ်ရှုပ်ကို မတုံ့မလှုပ် ဝေးမောနေဟန်ရှိနေလေရာ . . ဝင့်ဝါသည် သူ၏လက်မောင်းနှစ်ဘက်ကို ဆွဲကိုင်လှုပ်ရမ်းပြစ်ပြီး . . ဝိုင်မရောင် မျက်နှာလေးနဲ့ သူမ၏ ချစ်သူ ခွန်ချာန်ကို ဝေးမောကြည့်ရှုနေပြန်သည်။

ထိုအခါမှ . . ခွန်ချာန်အဖြစ် သရုပ်ဖော်နေတဲ့ ကိုသစ်လွင်ဟာ . . ဝင့်ဝါရဲ့ လက်များကိုဖယ်ရှားဆုတ်ကိုင်ထားရင်းမှ . . ဇာတ်ဝင်စကားကို ပြောဆိုလိုက်

သည်။

“နန်း . . ရယ် . . ဝါ . . ဝါလေ . . နင့်ကို သိပ်ပြီးချစ်တယ် . . နင်နဲ့ခွဲခွာပြီးဝါ . . စစ်မြေပြင်ကို မသွားနိုင်ဘူး နန်း . . နင့်အနားကနေ တဖဝါးမှ ခွာပြီး ဝါတယ်ကိုမှလည်း မသွားခြင်ဘူး သိလားနန်း . . ”

“ဟင်း . . ဝါလည်း . . နင့်လိုပါလဲ ခွန်ချာန်”

“ဖိုဖိုဟုတ်လား . . ဝါ . . ဝမ်း . . ဝမ်းသာလိုက်တာ . . နန်းရယ်” ဟု ပြောဆိုခါ . . ဝင့်ဝါကို ရင်ခွင်တွင်း ဆွဲယူပွေ့ဖက်လိုက်လေသည်။

ဝင့်ဝါသည် . . ရင်လေးဖိုဖိုနဲ့ ရှက်စသွေးစိုခါ . . မိမိဆက်ပြောရမည့်စကားများကို မေ့လျော့နေမလေရာ ကိုသစ်လွင်က . . .

“ဆက်ပြောလေ . . ဝင့်ဝါ”

ဆရာစကား မလွန်ဆန်နိုင်ဘဲ . . ဇာတ်ဝင်စကားကိုပြောဆိုရပေမဲ့ ရင်ဖိုလိုက်မောစွာရှိနေသလို . . စကားများသည်လည်း ထစ်ထစ်ဝေါ့ဝေါ့ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ကိုသစ်လွင်သည် ထစ်ထစ်ဝေါ့ဝေါ့ဖြစ်နေရှာသော ဝင့်ဝါရဲ့မျက်နှာကို ဝိုင်ကြည့်ရင်းမှ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ရှိနေရှာသော ဝင့်ဝါရဲ့ လှပနေလွှေး၍ ချစ်စရာကောင်းလှတဲ့ အမူအယာကို စိတ်များထိန်းချုပ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်တော့ဘဲ . . ပွေ့ဖက်ထားလက်စနဲ့ . . ဝိုင်း၍ တင်းကြပ်စွာ ပွေ့ဖက်လိုက်ရင်း . . ဝင့်ဝါ ဟဆတ်ဆတ်

တုံ့နေသော နှုတ်ခမ်းကို ဝံ့ခဲနမ်းစုပ်လိုက်လေတော့သည်။

“ဖူး . . . ရှူး . . . စိုး . . . ဆ . . . ဆရာ”

ဤမျှသာ . . . ညီးညှိုလိုက်နိုင်ရှာလေတော့သည်။

ကိုသစ်လွင်၏ အာသာဝမ်းဝမ်းဖြင့် နိမီးရွိုက်လိုက်သော အနမ်းများဖြင့် အထိအတွေ့များကြောင့် . . . သရက်မိန်းမော၍ သွားလေတော့သည်။

ဖိုး . . . ကြည့်စမ်း . . . ဆရာရဲ့ ပူနွေးလှတဲ့ အနမ်းတွေဟာ . . . ဝါ . . . ဝါစိတ်တွေ တမိုးကြီးဖြစ်လာတယ် ရုပ်မှာလည်း တလှုပ်လှုပ်နဲ့ ဖိုး . . . တမိုးကြီးပါတဲ။

ဆရာလက်တွေကလည်း . . . ဝါ . . . နောက်ကျောအနံ့ ပွတ်သပ်နေတယ် . . . ခါး . . . တပ်ပါး . . . ဖိုး . . . ဟောလက်ကြီး တစ်ထက်ကလည်း . . . တင်းမာလုံးကျစ်နေတဲ့ ဝါရဲ့ နို့တွေ အပေါ်မှာ ပွတ်သပ်ဆုပ်ချောနေပြန်တယ်။ တမိုးပါတဲ . . . ဘယ်လိုခံစားရမိမိနဲ့မှ မတူတဲ့ အရသာတစ်မျိုးကို လိုလားတောင့်တ ခံစားနေမိပြန်တယ်။

မိုးစားနဲ့ မိုးနားတွေ ခဲ့ဖူးပေမဲ့ . . . အခုလိုမျိုး တခါမှ မခံစားခဲ့ရဖူးဘူး . . . ဆရာရဲ့ . . . အနမ်း . . . ဆရာရဲ့ . . . အပွတ်အသပ် အချောအမြူတွေကြောင့် ဆန့်ကျင်ရှုန်းကန်နင်မှုအင်အား . . . မရှိလောက်အောင်ပင် နှီးစွဲလို့နေရတယ်လေ။

ဖိုး . . . ကြည့်စမ်း . . . ရင်စေ့အင်္ကျီလေးတောင်မှ . . . ဘယ်အချိန်က ကြယ်သီးတွေပြုတ်ထွက်ကုန်ပြီမသိ

ဘူး . . . အတွင်းခံစားရာစိယာလေးသားကျန်တော့တယ် . . . ဒါလည်း မကြာဘူး . . . တော်လီချိတ်ပြုတ်ပြီး . . . ရင်ပတ်တစ်ခုလုံး အေးကနဲ . . . ဟင်းလင်းပွင့်သွားပြန်ပြီ။

ရှက်ရွက်နဲ့ . . . ဆရာရုပ်ပတ်ကို ခံခါင်းလေးကပ်ထားမိတယ်။

ဟော . . . ဆရာ . . . ဆရာ . . . ဝါကို . . . ဓမ္မဖက်ပြီး ကြမ်းပြစ်ပေါ်လှဲချလိုက်ပြီး . . . ဖိုး . . . ယား . . . ယား လိုက်တာ . . . ရင်ထဲအသဲထဲထိအောင်ပါပဲဟယ် . . . ဆရာရယ်လေ . . . ဂျောက်သီးအကြီးကြီးလောက်ရှိနေတဲ့ ဝါနို့သီးတွေကို ပွတ်သပ်ဆုပ်ချောပြီး . . . ကလေးတွေ နို့နို့သလို တပြုတ်ပြုတ်နဲ့ နို့နို့ရဲ့ . . . မကိန်းစေ့ပမာ နီရဲနေတဲ့ ဝါနို့သီးခံခါင်းလေးကို . . . သွားတွေနဲ့ တဆတ်ဆတ်ကိုက်လိုက်ပြန်တော့ . . .

အကြောပေါင်းတစ်ထောင် စိမ့်သွားပလား ထပ်မှတ်ရသလို . . . တစ်ကိုယ်လုံးလည်း . . . တွန့်လိမ့်လူးလွန့်နေရပြန်တယ်။

လက်ဟစ်တက်ကလည်း . . . ပြည့်ပြီးပြီဖွေးနေတဲ့ ပေါင်တွေကို ရှုရှုလေးပွတ်သပ်နေတယ် . . . ယားသလို . . . ရင်ဖိုဝေလို့နဲ့ ကြက်သီးများတောင် ထလာတယ်။

ဖိုး . . . ဖိုး . . . ဟော . . . ဟော . . . ဆရာလက်ကြီးက ဝါ . . . ဝါ . . . ပေါင်မြဲကြားရောက်လာပြန်ပြီ။

ဖိုး . . . အင်္ကျီ . . . ဟိ . . . ယားယားလိုက်တာ

ဟယ် တကယ်ပါဘဲ . . ဝါ . . အဖုတ်တစ်ခုလုံးကို ငမီ
ပေါ်ကနေအုပ်ကိုင်ပွတ်သပ်နေတာလေ . . တမျိုးကြီးဘဲ
ရပ်ထဲမှာ အနေရအခံရခက်လိုက်တာ။

ဟော . . ကြည့်ခမ်း . . ဝါထမီကို ဆွဲချွတ်ပစ်
လိုက်ပြန်ပေါ့ . . ဟို ရှက်လိုက်တာ . . ဆရာနောက်
ကျောကိုလှမ်းမက်ပြီး ရပ်ပတ်ကြီးကို ဖျက်နှာအပ်ပစ်လိုက်
တယ်။

ဝါ . . နှုတ်ခမ်းအစုံကို . . နမ်းစုပ်နေပြန်ပြီ . .
လက်ကြီးကလည်း . . ဝါအဖုတ်ကို လက်အောက်ပွတ်ပြီး
အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက် လက်ချောင်းနဲ့ . . ပွတ်သပ်
ပေးနေရတာ . . မသိမသာ လက်ချောင်းနဲ့ ဝါစောက်
ဖုတ်ထဲကို ထိုးထည့်လိုက်ပြန်တယ် . . ဝါလေ . . လန့်
ပြန်ပြီး ထွန်ကနဲ . . ဖြစ်သွားရတယ် . . ဆရာရဲ့ အပွတ်
အသပ် အထိုးအဆွဲကြောင့်လား မသိဘူး . . ဝါစောက်
ခေါင်းတွင်းမှာ . . တစစ်စစ်နဲ့ နာဟာလိုလို . . ယား
တာလိုလိုနဲ့ . . အရေတွေထွက်လာကြတယ်။

ကောင်းလိုက်တာဟယ် . . အယ်လိုအရသာနဲ့
မှ တူတဲ့ ခံစားမှုပုံနဲ့ . . ဝါအဖုတ်ကို ထိုးဆွဲ နှိုက်မွှေ
ပေးနေတဲ့ လက်တွေ ဖယ်သွားမှာတောင် ဦးရိပ်နေမိတယ်။

မလိုလားပါဘူးဆိုမှ . . ဆရာလက်ဟာ ဝါအဖုတ်
ထဲက ရွတ်ဆွဲပြီး . . အပေါ်ကို တရွတ်တက်လာတယ် . .
ပြီး . . နို့တစ်လုံးကို ဆုပ်ချောပွတ်သပ်နေပြန်တယ်။

ဒီလိုပွတ်သပ်နေရတာ . . ဆရာဟာ ဝါကိုယ်
ပေါ်ကို တက်မှောက်ချလိုက်ပြန်တယ် . . ပူနွေးတဲ့ အထိ
အတွေ့ . . တစ်ခုက ဝါဆီးခုံကို လာကောက်နေတာကို
ခံစားလိုက်ရပြန်တယ်။

ဆရာဟာ . . ဝါပေါ်နှစ်ချောင်းကို . .
ကားထွက်သွားအောင် ဖယ်ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီး . . ဝါအပေါ်
ကနေတစ်ဖက်လှဲပြီး . . ဝါရဲ့အဖုတ်ဝကို . . ပူနွေးပြီး
နူးညံ့တဲ့အရာတစ်ခုနဲ့ တွေ့လိုက်ပြန်တယ်။

ဝါလေ . . မရဲတရဲနဲ့ . . ဖျက်လုံးလေးအသာ
ဖွတ်ပြီး ကြည့်မိလိုက်တော့ . . ဆရာလေ . . ယူပေါ်ခြံ
ကြားကလီးဆိုဟာကြီးလား မသိဘူး . . အချောင်းတစ်
ချောင်းကို ကိုင်ပြီး ဝါအဖုတ်တိုက်ကို ပွတ်သပ်နေ ပြန်
တယ် . . ပြီးတော့ . . အဖုတ်ဝကို အဖီအသားချောင်း
ကြီးနဲ့ တွေ့ပြီး . . .။

ဝါပေါ်မှောက်ချခါ . . နှုတ်ခမ်းကို နမ်းစုပ်ပြန်
တယ် . . လက်တွေကလည်း နို့နှစ်လုံးကို ဆုပ်ချောပြီး ဝါ
ရိုးအောက်က လက်လျှိုသွင်းပြီး . . ပုခုံးကိုဆွဲကိုင်လို
. . ဖိချလိုက်တော့ . . .။

"အား . . နာ . . နာ . . နာတယ် . . ဆရာ
. . နာတယ် . ."

ဝင့်ဝါသည် . . ညီးညာ့ဗျန်းဖယ်ရင်း . . (ကိုသစ်
လွင်ရဲ့ရုပ်ပျက်ကြီးကိုလက်ဖြင့် . . စုံတွန်းဖယ်လိုက်သည်။

ကြီးမား ဟုတ်နိုင်လှကဲ့ . . . လီးကြီးဟာ ဝင့်ဝါရဲ့ သေးငယ် တဲ့ အဖုတ်ကလေးထဲမှာ ပြည့်ကျပ်စွာ ဝပ်သွားရလေတော့ ၏။

ကိုသစ်လွင်သည် . . . ခေါင်းတခါခါနဲ့ ညီးညူနေ သော ဝင့်ဝါရဲ့ ခေါင်းကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ညှပ်ကိုင်လိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို ဝှံ့စုပ်ယူလိုက်ခါ လက်တစ်ဘက်က လည်း ရှောက်သီးလုံးအကြီးလောက်ရှိပြီး ဟင်းမာဖေါင်း အယ်နေတဲ့နို့တွေကို . . . ဆုပ်ချေပွတ်ထပ်ပေးနေလေ သည်။

ကျန်နဲ့ တစ်လုံးကိုလည်း ပါးစပ်ဖြင့် ဝှံ့စို့၍ နို့သီး ခေါင်းလေးကို ရွာဖျားလေးနဲ့ထိုးကလိလိုက်သလို . . . လက်ကလည်း အငြိမ်မနေ . . . ပြည့်တင်းနေကဲ့ . . . ပေါင် ဖျားဖျားကို ပွတ်ထပ်ချောမြူလိုက်ပြန်သည်။

ဝင့်ဝါသည် . . . ကိုသစ်လွင်၏ . . . ထိုးဆွဲကလိမှု ကြောင့် သူမ၏အဖုတ်အတွင်းမှ . . . ယားယံလာပြီး အ ရည်ကြည်များထွက်၍ လာရပြန်သည်။ ကိုသစ်လွင်က တော့ ဝင့်ဝါ အနည်းငယ် ငြိမ်သက်သွားသဖြင့် သူ့လီးကြီး ကို အဆုံးထိဝပ်အောင် ဖိသွင်းလိုက်ပြန်သည်။

မြစ် . . . ကနဲ စုတ်ကနဲ မြည်သံနဲ့အတူ . . . လီး ကြီးသည် ဝင့်ဝါ၏ စောက်ဖုတ်အတွင်းမှ အပျိုမှေးကို ထိုးခွဲ ၍ အဆုံးထိဝပ်သွားရလေတော့သည်။

"နာတယ် ဆရာ . . ."

"နာသွားသလား . . . ဝင့်ဝါ . . ."

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ဆရာ . . . ဝင့်ဝါ . . . ရဲ့အဖုတ်ထဲ က တမျိုးကြီးတဲ့"

"ခဏနေရင် . . . နာတာပျောက်ပြီး ကောင်းလာ မှာပါ . . . ။ ဆရာ . . . ဆက်လုပ်မယ်နော်ဝင့်ဝါ . . ."

"အင်း . . . ဖြေးဖြေးလုပ်နော်"

အဆုံးထိဝပ်နေသော လီးကို အသာနဲ့ပြန်ဆွဲထုတ် ပြီး . . . ဖိလိုးလိုက်ပြန်သည် ဝင့်ဝါကတော့ မျက်လုံးလေး မှေးပြီး ကံကြိုက်၍ ညိမ်သက်နေပြန်သည် . . . ဤကဲ့သို့ . . . ဖြေးဖြေးမှန်မှန် လိုးညှောင့်နေရာမှ . . . ဝပ်သွက်သွက် လေးလိုးညှောင့်ပြန်ရာ . . . ။

"အင့် . . . အင့် . . . အင့် . . ."

ဟု ဝင့်ဝါမှာ ညီးညူလာရပြန်သည် . . . ကိုသစ် လွင်မှာ အလိုးအညှောင့်မပျက်စေဘဲ . . . တင်းမာလုံးကျစ် နေတဲ့ . . . ဝင့်ဝါရဲ့နို့ဖျားကို ပွတ်ထပ်ဆုတ်ချေပြီး . . . လက်မနဲ့လက်ညှိုးများဖြင့် နို့သီးခေါင်းလေးကို ညှပ်ဆွဲ ပွတ်ချေလိုက်ပြန်သည် . . . ပါးနှစ်ဘက်ကိုလည်း ဘယ်ပြန် ညာပြန်နမ်းရှိုက်လိုက်ပြီး . . . နှုတ်ခမ်းကိုလည်း တရှိုက် မက်မက်ဖြင့် စုပ်ယူလိုက်ပြန်သည်။

ဆရာ . . . လက်ကြီးတွေကလည်း . . . ပြည့်တင်း လုံးကျစ်နေတဲ့ . . . ဝါရဲ့နို့တွေကို . . . ဆုတ်ချေပွတ်နေ ပြန်တယ် . . . ပူနွေးယှက်တမျိုးမြိန်တဲ့ အနမ်းတွေကြောင့် လည်း ဝါစိတ်တွေဟာ . . . ဟို မိုးကောင်းကင်တိမ်တိုက်

ကြားထဲ လွင့်ပျောပါနေသလို . . ရင်တဖိုဖိုနဲ့ . . ကြာ
တော့လေ . . ကြာတော့ . . .။

“အား . . ကောင်းလိုက်တာ . . ဆရာရယ်” လို့
စိတ်ထဲမှ . . တီးတိုးရေရွတ်၍ . . ငါ့စောက်ခေါင်းထဲက
အရေတွေဟာ နလဟော ထွက်လာပြန်ပြီ။

“မြစ် . . မြစ် . . မြွတ် . . မြွတ် . . စွတ် . . စွတ်
. . စုတ် . . စုတ် . . .”

“အား . . အ . . အင့်အင့် . . အိုး . . အမ
လေးလေး . . ကျွတ်ကျွတ် . . .”

ဆရာရဲ့ အားကုန်စောင့်ချက်တိုင်းမှာ . . အင့်
ကနဲ . . အင့်ကနဲ . . အသံတွေရယ် . . ငါ့ရဲ့စောက်
ဖုတ်ကလေးထဲကို . . ဆရာ့လီးကြီး ထိုးစိုက်ဝင်လာတဲ့
အသံတွေဟာ ငါ့ နားကို ပြန်ကြားနေတယ်။

ငါ့စောက်ဖုတ်ထဲကို . . ဝင် . . ဝင် လာတဲ့ လီး
ကြီးကစောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ စောက်ခေါင်းထဲ
အထိ သူနဲ့အတူ ဟစ်ခါတည်းဆွဲယူသလို . . လီးကြီး
ပြန်ဆွဲနှုတ်လိုက်တိုင်းမှာလည်း . . စောက်ခေါင်းအတွင်း
သားများကလဲ အပြုလိုက်ကပ် ပါသွားမှာကို . . ငါ့စိတ်
ပုန်းနဲ့ မြင်ရောင် ခံစားနေရတယ်။

လောကရဲ့ . . ချမ်းသာသူဆိုတာ မိပါလားဆို
တဲ့ အသိ . . လောကရဲ့ အကောင်းဆုံးအရသာဟာ
လည်း မိသ် . . ဆိုတဲ့ အသိတွေကြောင့် . . မျက်လုံးလေး

မှေးဝေးပြီး . . ဆရာရဲ့လှိုင်းစောင့်မှုကို . . ညှိမ်ထက်စွာ
ခံနေလိုက်တယ်။

“ကောင်းရဲ့လား ပင့်ငါ”

“ကောင်းဟယ် . . လိပ်ကောင်းတာပဲဆရာ . .
သမီးလေ . . ဆရာ့ကို တအားချစ်သွားပြီ ဆရာ”

“ဟုတ်ရဲ့လား . . .”

“အယုတ်ဆရာ . . နောက်တော့သာ သမီးကို
ပစ်မထားပါနဲ့ . . ဆရာရယ်”

“ပစ်မထားပါဘူး ပင့်ငါရယ် . . ဆရာလေ . .
ဝင့်ငါ့ကို စောင့်မြင်တဲ့ အထိ တပ်ပေးသွားမိသ။ နောက်
ပြီး . . .”

“နောက်ပြီး ဘာဖြစ်လဲဆရာ . . .”

“အော်နောက်ပြီး . . ဟောဒီလို ချစ်စရာကောင်း
တဲ့ ဝင့်ငါ့ကို . . ဆရာလဲ . . အမြဲကမ်းလှီးနေချင်တာ
ပါသ် . . .”

“ဖို . . . . .”

စကားတွေ အမျှင်မပြတ် ပြောဆိုနေပေမဲ့ . . ကို
သစ်လွင်သည် . . စောင့်ချက်ကို မှန်မှန်ဆောင့်လို့နေ
ရာမှ . . ခပ်သွက်သွက်လေး ထိုးဆောင့်နေပြန်သည်။

တဖွပ်စွပ် . . တဖတ်ဖတ် ဆိုတဲ့ အသံတွေက
လည်း မြိုင်ဆိုင်စွာ ထွက်လာပြန်သည်။

စောက် . . ဆရာ . . သမီး ခံလို့ကောင်းလာ

ပြန်ပြီ . . . ဆောင့် . . . ဆောင့် . . . စကား . . . စား”

ဝင့်ဝါသည် . . . နောက်တစ်မျိုးခါနီးလာပြီး ကာမ၏ အရသာကို လိုလား တောင့်တစွာ ကိုသစ်လွင်ကို ဖွင့်ယပြောကြားလိုက်ပြန်သည်။

ကိုသစ်လွင်ကလည်း ဝင့်ဝါရဲ့ ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို . . . ကိုင်ဆွဲ၍ သူမအလိုကျ အားနှင့်ဖိ၍ ဆောင့်လိုးပေးပြန်ရာ . . . ဆယ်လေးဝါးချက်အရောက်မှာ . . . ဝင့်ဝါ ညိမ်သက်မိန်းမောသွားသလို . . . သူမ၏ စောက်ခေါင်းအတွင်း နံရံများကလည်း ပွစ်ပွစ်ဖြစ်ခါ အရေများထွက်လာလေတော့သည်။

ဝင့်ဝါပြီးသွားပြီမှန်း သိလိုက်တဲ့ ကိုသစ်လွင်ကလည်း လေးဝါးချက်ဆက်ဆောင့်ပစ်လိုက်ပြီး . . . ဖြူဝင်းလုံးကျစ်နေတဲ့ နို့နှစ်လုံးကို ဘယ်ပြန်ညာပြန်စို့လိုက်ခါ . . . လှေကြိုးထိုးလိုးနေရာမှထ၍ . . . ။

ဝင့်ဝါ၏ပေါင်နှစ်ချောင်းကြားမှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး . . . ဖြူဖွေးပြည့်တင်းနေတဲ့ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဆွဲကိုင်၍ လက်နှစ်ဖက်ပွေ့ပိုက်ခါ . . . ကိုယ်ကိုရှေ့သို့ လွှတ်ပြီး . . . လီးကို လက်ဖြင့်မကိုင်ပဲ . . . အရေများ ရွှမ်းစိုနေတဲ့ သူမ၏ ဝမ်းဖုတ်အဝကို ပှန်းထောက်ခါ . . . နို့နှစ်လုံးကို လှမ်းဆွဲပြီး အားနှင့်ဆောင့်ချလိုက်ပြန်သည်။

“မြစ် . . . မြစ်မြစ် . . . စာင့် . . . ဟင်း ဟင်း . . . အားရှိုး . . . ကျွတ်ကျွတ် . . . ”

ညင်သာတိုးတိတ်သောညီးသံလေးနဲ့အတူ တစ်ချက်မျှ ခါးကော့ထွားသော ဝင့်ဝါသည် . . . ကိုသစ်လွင်၏ ကြီးမားတုတ်ခိုင်လှတဲ့ လီးကြီး မိမိ၏ စောက်ဖုတ်ထဲကို စိမ့်ကနဲ . . . စိမ့်ကနဲ ထိုးစိုက်-ဝင်ရောက်လာသောအခါ စောက်ခေါင်းတွင်း သားအိမ်ထဲမှ စိမ့်ကနဲ . . . စိမ့်ကနဲ နာကျင်မှုကို ခံစားလိုက်ရသည်။

ကိုသစ်လွင်သည် သူ၏စာနွဲ့ကို ချွန်းဖွင့်လွှတ်လိုက်သည့်အလား အောက်မှညီးညှုလှုပ်ရှားနေသော . . . ဝင့်ဝါကိုပင် ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ အားကုန်ဖိ၍ . . . ဖိ၍ အထကုန်ကိစ္စကာ လိုးဆောင့်နေပြန်ရာ . . . ။

မချိမဆန်ကြီး ထိုးခွဲဝင်ရောက်နေတဲ့လီးကြီးကြောင့် ဝင့်ဝါရဲ့ စောက်ဖုတ်တစ်ခုလုံး ပြုလန်လို့နေသည်လက်များကလည်း နို့နှစ်လုံးကို ဆုပ်ချေပွတ်ပေးနေမှုကြောင့်လည်း . . . ။

ရင်ခေါင်းယဲထိ ဝင်ရောက်နေသလား တစ်မှတ်ရဟယ် . . . နာကျင်နေတဲ့ ဝေဒနာတွေဟာ ဆရာရဲ့ အပွတ်အသစ် ကောင်းမှုတွေကြောင့် ချိတ်ကို အရသာကို . . . နာကျင်မှုနဲ့အတူ . . . ဝါ . . . ဝါ . . . အားမလို အားမရ ခံစားလာရပြန်ပြီ။

မမှီမကမ်းနဲပ လိုးဝန်းဖြူဖွေး တင်းကျစ်နေတဲ့ . . . နို့ကိုလည်း လှမ်းစို့လို့စို့ . . . ပေါင်ကိုလည်းပါးနဲ ပွတ်လို့ ပွတ်နဲ့ . . . စို . . . ရင်ထဲမှာ သားကျိကျိကိုဖြစ်လို့ . . .

ဆောင့် ချက် လိုးချက်တွေ ပြန်ထန်လာပြန်တော့ . . .။

"အား . . . စား . . . ကောင်းလိုက်တာ . . . ထမီး ပြီး ပြီးချစ်လာပြီ . . ."

အသံထွက်ပြီး . . . ညီးညှုပြောဆိုမိသလားတောင် မသိတော့ဘူး . . . ခံလို့ သိပ်ကောင်းလာပြီ။

တယ်လိုမှ အောင့်အီးမထားနိုင်တော့တဲ့ အဆုံးမှာ ဝါလေ . . . ဖပ်လေးကို ရှုံ့ ကိုက်သားကိုချပ်၊ စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားတွေနဲ့ ဆရာရဲ့ လီးကြီးကို မိတ်မှန်းနဲ့ တအား ညှပ်ပြီးပြစ်လိုက်တော့ . . .။

"အား . . . ဘုရား . . . ချော့ . . . ကောင်း . . . ကောင်းလိုက်တာ . . . ဝင့် - ဝါ . . . ချယ် . . ."

မပီပီရာဝါးရွတ်ဆိုရင်း . . . လေးဝါးချက်လောက် ဆောင့်အပြီးမှာ ပူနွေးပျစ်ချွဲတဲ့ အရေတွေဟာ ဆရာရဲ့လီး ထိပ်ကနေ . . . သားအိမ်ထဲထိပန်းထုတ်လိုက်သလို . . . ဝါစောက်ပတ် ထဲကလည်း ယားသလိုလိုနဲ့ . . . ပဲ . . . အရေတွေ ထွက်လာပြီး . . . အရသာတစ်မျိုးခံစားလာ မိတယ်။

ဆရာက . . . ဝါကို . . . တင်းကြပ်စွာဖက်တွယ် ထားသလို . . . ဝါကလည်း တအားပြန်ဖက်ရင်း . . . ဟလောကလုံးကို မေ့ပစ်လိုက်မိတော့တယ်။

xxxxx

ဝိုင်းဆရာ . . . ကိုဟွန်းသည် . . . အသားညှိညှိ

အရပ်ရှည်သူဖြစ်ပြီး၊ အသက်လေးဆယ် . . . သူ့မိန်းမ . . . မတင့်ခေါ် ပန်လျာတင့်တင့်အောင်အား ကြောက်ရသူ ဖြစ်သည် . . . အခုလည်း . . . မတင့်ခေါ် အင်္ကျီများကို အိမ် အပေါ်ထပ်၌ မီးပူတိုက်ပေးနေရသည်။

မတင့်ကတော့ . . . ပုံငှားလာသဖြင့် ပွဲကန်ထရိုက် အိမ်ရှိရာ သူ့ရားကြီးထက်သို့ လွက်သွားရာ . . . အိမ်၌ သူနှင့် မနေညီက ပွဲကပြန်လာပြီး အိမ်ရှေ့ပျက်၍ . . . အိမ် ခန်းလစ်ရအတွင်း အိမ်ပျော်နေသော အငြိမ့်ရှေ့လွက် မင်းသမီး သီတာဟစ်ယောက်သာလျှင် . . . အိမ်ထဲမှာ ကက်ထိတ်စွာ ကျန်ရစ်လေသည်။

မီးပူတိုက်ပြီး အဝတ်များကို အနီးရှိခုံတစ်လုံးပေါ် သို့လှမ်းတင်ခါ . . . ခါးတွင်ချည်လာတဲ့ အရက်ကလေး ခေ့သောက်ချင်လာသဖြင့် လက်ကျန်အရက်ပုလင်းကို . . . အိမ် ခန်းလဲဝင်လာအယူမှာတော့ . . .။

ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ခမ်းပြီး မြင်ထောင်နဲ့ ကိပ်နေတဲ့ ရှေ့လွက်မင်းသမီး သီတာကို တွေ့လိုက်ရသည် . . . အိုက် လို့လင်ပါရဲ့ . . . အပေါ်အင်္ကျီရွတ်ပြီး . . . အောက်ခံ အော်ဒီတစ်ထည်သာဝတ်၍ အိမ်ပျော်နေရာ . . . လူလိုမို ပါများလာဖြင့် . . . ခါးဂက်ယမီကလည်း လျော့ကျနေပြီး ခြေထောက်တစ်ချောင်းကလည်း မြင်ထောင်အပြင်ဘက် သို့ တစ်ဝိုင်းထွက်နေပြန်သည်။

"ယဲ့ . . . မိသီ . . . မိသီ . . ."

ကိုထွန်းသည် . . ထမီလန်ပြီးပေါ်နေသော ပေါင်
ကိုဆုပ်ကိုင်၍လှုပ်ရှားမိ . . လီတာအားနှိုးလိုက်သည်။
ဝယ်ရွယ်သူ့ဖို့ အစိတ်မက်မိ . . တယ်လိုပင်လှုပ်၍နှိုးပေ
မဲ့ မနှိုးပေ။

လူးလွန်လှုပ်ရှားရင်း ကိုထွန်းဆုပ်ကိုင်ထားသော
ပေါင်ကို ကုပ်ဖဲ့ရင်းမှ စူးထောင်လိုက်ပြန်ရာ . . .။

ခြင်ထောင်အပြစ်သက်သို့ ကိုယ်တစ်ပိုင်းရောက်
လာသလို စူးထောင်သားသဖြင့်လည်း ထမီသည် . . မီး
ထိလန်တက်သွားပြီး . . ဖြူဖွေးလုံးကျွတ်နေတဲ့ ပေါင်မြို့
ကြားက ဓမ္မညည်းနုလေးများဖြင့် ဝန်းရံနေပြီးမိုဖေါင်းနေ တဲ့
စောက်ဖုတ်ကလေးမှာ . . အတန်ငယ်ပြီအာလို့ နေသည်။

ထိုအရာကို . . ကိုထွန်းသည် စိုက်ကြည့်နေရာမှ
ပတ်ဝိုင်းမှ ပက်လုံးများတီးနေရသဖြင့် ကြမ်းရှုရှုဖြစ်နေတဲ့
သူ၏လက်များဖြင့်အသာ ဖွဖွလေးအုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

“မိလီ . . ဟဲ့မိသီ”

နှုတ်မှလည်း . . မတိုးမကျယ်ခေါ်လိုက်ပြန်
သည်။ လီတာ . . မှာ မလှုပ်သဖြင့် . . ကိုထွန်းသည် . .
ထဆင့်တက်မိ . . လုံးကျွတ်မိုဖောက်နေသော နို့တိုလေး
ကို ဆော်လီအင်္ကျီပေါ်မှ အုပ်ကိုင်လိုက်ပြန်သည်။ လက်
တစ်ဖက်က သီတာ၏ စောက်ဖုတ်ကို ပွတ်ဖေးသလို နို့
နှစ်လုံးကိုလည်း ကျန်တဲ့လက်တစ်ဘက်ဖြင့် တစ်လုံးစီ
ဆုပ်ကိုင် ဖိချေဖေးပြန်သည်။

“အင်း . . ဟင်း . .”

ဝဂ္ဂ-နှစ်အရွယ် မိန်းမလေး သီတာခပ်ဗျာ
အသက် ရှူသံများမြန်လာသလို . . အနည်းငယ်
ကွန်လိမ်သွား သဖြင့် ကိုထွန်းသည် သူ့လက်များကို
ပြန်ရှုတ်လိုက်ပြန် သည်။

လီတာသည် . . တစ်ဘက်သို့ အနည်းငယ်
စောင်းလိုက်သလို . . ထောင်သားတဲ့ စူးကိုလည်း ပြန်ချ
ခါ . . အသက်မှန်မှန်ရှူခါ အိပ်ပျော်နေပြန်သည်။

အခြေအနေကိုစောင့်ကြည့်နေပြီးမှ . . ကိုထွန်း
သည် သီတာ၏ တော်လီအင်္ကျီမှ ဂိုတ်များကို အသာလှမ်း
မြှုတ်ပြစ်ပြီး သာသာလေး ပန်းသိုင်းတင်္ကီကို ဆွဲဖယ်လိုက်
ပြန်သည် . . လက်တစ်ဘက်ကို မပြီးတော်လီအင်္ကျီကို
ဆွဲမွတ်ပစ်ခါ . . ကစောင်းလဲ့နေသော သီတာ၏ . .
ကိုယ်လုံးကလေးကို အသာဆွဲလဲ့လိုက်ရာ . . ပက်လက်
အနေစာလားဖြစ်ပြီ . . .။

ဝင်းဝါနေတဲ့ အသားနို့လိုက်ဖက်ညီစွာပင် ဖြူဝင်း
ကျောပျင်းသော နို့ကလေးနှစ်လုံးမှာ တင်းမာလုံးကျွတ်
လျက် ကိုင်တွယ်ဖြစ်ညစ်စရာ ကောင်းသောက်စောက်
ပေါ်လွင် လာသည်။ အသက်ရှူလိုက်တိုင်း လှိုင်းထ၍
နေပြန်သည်။

လက်တစ်ဆုတ်သာသာရှိတဲ့ . . နို့တိုမှာ နီရဲမို
မောက်ရွှန်ကားနေလေရဲ့။

ခါးထိလန်နေသော ထမီကိုလည်း အောက်မှ နေ၍ တဖြောဖြောဆွဲချွတ်လိုက်ပြန်သည်။

ဝင်းဝါဖြူဖွေးသော ဝိုက်ခေါက်လေးမှာ တဖြောဖြောပေါ်လာသည်။ တဆင့်နိမ့်လျော့သွားတဲ့ ဆီးခုံ မို့မို့လေးနဲ့ ဝင်းဝါဖြူဖွေးတဲ့ ပေါင်ခြံမှာတော့ . . မို့မောက်၍ အက်ကြောင်းကလေးထင်နေသော စောက်ပတ်ကလေးကိုလည်း အထင်းသား မြင်နေရပြန်သည်။

ပြည့်ပြီးသွယ်လျသော ပေါင်တန်နှစ်လုံးနဲ့ . . လုံးကျစ်တမ်းရင်းသော ခြေသလုံးကြွက်သားလေးများ ကလည်း အထင်းသား။

ကိုထွန်းသည် . . လက်တဆုပ်သာသာရှိတဲ့ မို့မောက် ချွန်ကားနေတဲ့ နို့နှစ်လုံးပေါ်ကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် အသာ ဖျတ်ကိုင်၍ ပွတ်သပ်ခါ . . .။

မွှေးနုလေးများဖြင့် မို့မို့မေ့မေ့စေ့စေ့ စောက်ဖုတ်ကလေးက . . . အကြောင်းအလို့ကို ထက်အောက်ပွတ်သပ်ပေးနေ ရာက . . လက်လှည့်နဲ့ . . ထိုးနှိုက်ပြီး မွေ့လိုက်ပြန်သည်။

“အင်း . . စီး . .”

ထူမမှ မတိုးမကျယ် ညီးညှာရင်း . . ခန္ဓာလေးများ မြန်လာ၍ . . အသက်ရှူလည်းမြန်ဆန်လာသည် . . ဝင်းဝါဖြူဖွေးလုံးကျစ်နေတဲ့ . . နို့လေးကို မွှေးထွေးသော လျှာကြီး ဖြင့် ဖုတ်ဖုတ်လိုက်ပြန်ရာ . . သီတာလည်း

သက်လက်လွတ် ဖြစ်ပြီး ခါးလေးကော့၍ . . ကိုထွန်း၏ လည်ပင်းကို တစား ဆွဲဖက်ပစ်လိုက်၏။

သီတာ၏ စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ ကာမ၏ ရှေးဦး အကြည်ရေလေးများလည်း စိန်ထွက်လာသည် . . မဟတယ ဖြစ်နေသော နီထွေးပါးလျှတဲ့ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကိုလည်း . . မိကပ်စုပ်ယူပစ်လိုက်တော့ . . .။

“ဗူး . . . ဗူး . . . အယ် . . အယ် . . သယ်ထူလဲ”

မိမိကို . . ဟစ်စုံတစ်ယောက်က မိကပ်နှစ်စုပ်နေ ပြီး ကပ်ကိုယ်လုံးကို မယ်ယယ်နယ်နယ် ကိုပ်တွယ်နေခြင်းကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သတိထားမိပြီး . . ဖိပ်ပျော်နေရာမှ အက် ကနဲ သတိရခြင်း တွန်းတိုး ရုန်းဖယ်ရင်း . . ဗူးဝါးသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ကိုထွန်းသည် . . သူ၏ ကိုယ်ပေါ်က ကိုဖီထားရင်း သယ်ညှာရမ်းဖယ်နေသော ခေါင်းနှင့်လက်နှစ်ဖက်ကို ညှပ်ကိုပ်ပြီး . . .

“ဟဲ့ . . မိသီ . . ငါပါ”
“ဟဲ့ . . အဖေကြီး . . သ . . . သမီးကို . .”
“အဖေကြီး . . သမီးကို . . ချစ်လို့ . . အခု”
“ဟဲ့ . . ဖယ် . . သမီးဘာမှ . . မလိထူး”

ညီမညီမနေစမ်း . . မိသီ . . ဆက်ပြီးရှုန်းကန်
နမယ်ဆိုရင် . . နင်နာလိမ့်မယ် . . ”

သီတာခင်ဗျာ . . အပြိုင်ထောင်ဆရာကို . . နဂို
ခင်က ကြောက်ရွံ့ရသူလေးပီပီ . . ခန္ဓာကိုယ်လေးမှာ တ
ပတ်ဆတ်တုံ့နေအောင်ဖြစ်ပြီး . . အသားပါးစပ်ပိတ်ထား
လိုက်ရလေသည်။

“အဖေကြီး . . သာ . . သာလုပ်မလို့လဲ . . သမီး
ပေး ကြောက်တယ် . . ”

မကြောက်ပါနဲ့ . . နင်သာမှမဖြစ်ဘူး . . အသား
ပိတ်ပါမသွားဖူး . . တော်ကြာဆို . . နင်ကောင်းလာ
လိမ့်မယ် . . ။

ပါးစပ်ကထိုသို့ ပြောဆိုနေသလို လက်ကလည်း
ပူမ၏ ပေါင်ကိုဆွဲမြဲလိုက်သည် . . ပေါင်ကြားကို ခေါင်း
ပစ်၍ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စောက်ဖုတ်လေးကို ဆွဲမြဲပြီး . .
စောက်စေလေးကို မထိတထိစုပ်ယူလိုက်သည်။

“မြွတ် . . အိုအမေ . . . အင်းဟင်း”
ပေါင်နှစ်လုံးကို ရုတ်တရက်စေ့ကပ်လိုက်ရာ ကို
ရှုန်းခေါင်းကိုညှပ်ထားသလို ဖြစ်သွားသည်။

“မြွတ် . . မြွတ် . . ပလပ် . . ပလပ် . . ”
သီတာသည် . . အံ့ကြိတ်၍တင်းခံနေရသော် လည်း
မိတ်ခြင်း၊ ကြောက်လန့်ခြင်းများနဲ့အတူ ကောင်းတဲ့ အရသာ
ထူးထူးခံစားလာရ၏။

မိမိ၏စောက်ခေါင်းအတွင်းသားများကလည်း တစ်
ခါတုန်းမျှ မခံစားဘူးသော အရသာကို ခံစားရ၍ လှုပ်လှုပ်
ရွရွဖြင့် ခန္ဓာတွေ ပြင်းပြလာကြသည်။

စောက်စေလေးကို မထိ တထိလေးစုပ်နေရာမှ
လျှာနွေးနွေးကြီးက စောက်ပတ်အတွင်းသို့ ထိုးသွင်းခံ
လိုက်ရပြီး . . ကလိခြင်းကြောင့် ဖပ်ကြော . . ရပ်ကြော
လေးများ စိမ့်ပြီး တသိမ့်ဝိမ့် တပြိုင်ပြိုင်ခံစားလိုက်ရ၏ . .
အရည်ကြည်များထပ်မံ၍ ထွက်လာမိ၏။

“မြွတ် . . ပလပ် . . ပလပ် . . မြွတ်မြွတ်”
“အား . . အ . . ဟိုးဟိုး . . ဟီးဟီး . . ”

တွန့်လိမ့်ညှီးညှာရင်း . . ယောက်ပြီး . . လက်
တစ်တက်က ကိုထွန်းရဲ့ခပ်ပပ်ကို ဆွဲကိုင်၍ . . စောက်
ပတ်နဲ့ ဆွဲကပ်မိလိုက်မိသွားသဖြင့် အသံခိုက်သွားရ
လေသည်။

ကိုထွန်း၏ လက်နှစ်တက်ကလည်း သီတာ၏
ဖြူဖွား ပင်းဝါ၍ လုံးကျစ်နေသော နို့လေးနှစ်လုံးကို . .
အားပါးတရ ဆွဲ၍ ဖျစ်ညှစ်ဆုတ်နယ်ပေးလိုက်ပြန်ရာ . .
သီတာသည် . . မြေဖျားလက်ဖျားလေးများ တုံ့၍ သွား
အောင် . . ခံ၍ ကောင်းလာရလေတော့၏။

“ကဲ . . မိသီ . . အဖေကြီး . . လိုးမယ်နော်”
ဆိုပြီး . . သူမ၏ ပေါင်နှစ်တက်ကို . . သူ့ပေါင်
ပေါ်ကထက်တစ်ချက်ဆွဲတင်၍ သူ့လီးကြီးကို ကိုင်၍

အရည်ကြည်များဖြင့် စွတ်စိုနေသော သီတာ၏ စောက်
ဖုတ်အဝတွင်တော့ခါ . . သူမ၏ ခါးကိုကိုင်ဆွဲ၍ ဖင်ကြီး၏
ဖိအားဖြင့် မညာမတာ ဖိလိုးသွင်းပစ်လိုက်လေသည်။

“မြစ် . . အား မြစ် . . အားအီး ဟီး”

မြစ်ကနဲ . . ထိုးစိုက်ဝင်သွားသော သူ့လီးကြီးက
သီတာ၏ စောက်နှုတ်ခမ်း စောက်ရေများကို ထိုးစွဲပြီးမှ
ဝင်ရောက်သွားခြင်းဖြစ်ရာ . . သွေးများဖျာကနဲ စီးဆင်း
လာသည်။

“မြစ် . . မြစ် . . ဖေါက် . . ဖိအီး”

လီးကြီးက ဆီးခုံနှစ်ခု ထိစပ်သည်အထိ ဖိကပ်
ဆောင့်ပစ်သွားရာ သီတာသည် . . ခေါင်းကိုတယ်ညာ
ခါကွမ်းရင်း . .

အလုံးအလဲအော်နေရှာသည်။

ဝင် . . ဝင်သွားသောလီးကြီးကလည်း စောက်
ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများကို မှိတ်ဆွဲ၍ . . အထဲထိပါသွား
သလို . . သီတာလည်း ဖင်လေး ကော့ထောင်သွားရာ
တင်းကြပ်စွာ ဖြစ်ညှစ်ထားသလိုမျိုးဖြစ်နေပြန်ရာ . .
စောက်ဖုတ်ကလေးထဲက လီးကြီး ပြန်ဆွဲနှုတ်လိုက်တဲ့အခါ
မှာတော့ သွေးစ နဲ့ စောက်ရည်များဖြင့် လိမ်းကျန်နေတဲ့
စောက်ဖုတ်မှာ . . ပြဲလန်နီရဲပြီး ဖေါင်းကြွလာလေသည်။

“အင့် . . အင့် . . အင့် . . ဟင်းဟင်း”

“အင်း . . အားရှီး . . နာ . . နာ . . တယ် . .

နာကယ် . . ”

ကိုထွန်းသည် . . ဇောင့်အားကို အနည်းငယ်
လျှော့ချပြီး . . နို့နှစ်လုံးကို သယ်ပြန်ညာပြန်စို့ပစ်လိုက်
ပြန်သည်။

လက်ကြီးများကလည်း ဖြူဖွေးဝင်းပါနေသော ဗိုက်
သား . . ရှပ်ရှပ်နဲ့ ရပ်တပြစ်လုံးကိုလည်း ဖြစ်ညှစ်ဆုပ်နှယ်
ပစ်လိုက်ပြန်သည်။

“အ . . အဖေကြီး . . အင့် . . အား . . သမီး
. . သမီး . . တယ်လို . . မြစ် . . မြစ်လာ . . မှန်း . .
မယ်ဘူး . . ဟင့် အား ဆောင့် . . ဆောင့် နာနာ
ဆောင့်ပေးပါ . . ”

နမ်းရွိုက်ပွတ်သစ်ဆုပ်နှယ်ချေမှုများက သီတာ၏
ကာမဆန္ဒကို ဟရိုန်ရိုန်ကက်စေကာမို့ . . ဆောင့်အီး မ
ထားနိုင်တော့ဘဲ . . ပြောကြားလိုက်ရလေသည်။

ကိုထွန်းသည် . . သီတာ၏ ခြေနှစ်ချောင်းကို
ပုခုံးပေါ်သို့တင်၍ . . ခါးကို ဆွဲပြီး . . ပြင်းထန်စွာ ဖိတ်ရို
လက်ရှို လိုးဆောင့်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

“မြစ် . . တွပ် . . . . ဖုတ် . . အ . . အာ .
. . အဖေ . . . . အဖေကြီး . . အား ”

နှုတ်ခမ်းလေးကို ကိုက်ပြီး . . အံ့ကြိတ်၍ ဖင်ကြီး
ကိုကော့ကော့ပေးလိုက်မိပြန်သည်။

တင်းကနဲနေအောင်ပင် စောက်ဖုတ်ကလေးကို

လည်းညစ်ပစ်လိုက်ပြန်ရာ . . ကိုထွန်း၏ လီးကြီးကို . .
ဆွဲညစ်ထားသလိုဖြစ်သွားသလို . . ကိုထွန်းသည် စိန်ကန်
ကောင်းသွားပြီး . . . .။

“ကောင်းရဲ့လား . . မိသိ . .”

“အင့် . . အင့် . . ကောင်း . . ကောင်းတယ်”

“ဖြစ် . . ဖြစ် . . စွတ် . . စွတ် . . စွတ် . . စွတ်”

“အင့် . . အ . . ပြေး . . ပြေး . . ဆောင့် . .

ဆောင့် . . အား . . ဟီး . .”

“နာလို့လား . .”

“မ . . မ . . ဟုတ် . . ဖူး . . ကောင်း . .

ကောင်း . . . .”

ကိုထွန်းသည် အပြင်းအထန်ဆောင့်ရင်းမှ . .
ကောင်းလာသဖြင့် ဘုတ်အားကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ . .
ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်လေတော့သည်။

xxxxx

ကိုပေါ်လာသည် . . တောင့်တင်းလှပသော
မတင့်၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို သိမ်းကြိုး၍ ဓမ္မဇက်ခါ . . ။

မတင့်ကို . . လိုးရတာ . . သိပ်အရသာရှိတာပဲ”

ဟု ပေါ်လာမှ တကွတ်ကွတ်ပြောဆိုရင်း . . ကု
တင်ပေါ်သို့ တစ်ဖန် လှဲချလိုက်ပြန်သည်။

ပေါ်လာဆိုသူကား . . အငြိမ့် . . ဇာတ် . .

အဖွဲ့များကို . . ပွဲစားကံထရိုက်လုပ်သလို . . စက်ပစ္စည်း

များဖြင့်လည်း ကူညီပံ့ပိုးပေးနေသူ တစ်ဦးဖြစ်ပြီး အထက်
၄၀ ကျော် အသားလတ်လတ် ဂင်တိုတိုထဲကပ်ပစ်ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း ပွဲငှားများပြန်သွားကြပြီဖြစ်သမို့ တိမ်
အပေါ်ထပ်၌ လွတ်လပ်စွာ ဘာ ကာမဗျူဟာစစ်ကျင်းနေ
ကြလေသည်။

အစ်ကိုကြီးကလဲ . . တော်တော်ကွာ . . ခုန
ကလည်း နှစ်ခါတောင်မှတ် ။

မိမိ၏ခါးကို ထိုးထောက်ထားသော ကိုပေါ်လာ
၏လီးကို ဖျစ်ညစ်ရင်း ခေါင်းလေးဝှဲစောင်း၍ ပြောလိုက်
လေသည်။

ကိုပေါ်လာကတော့ တဟင်းဟင်းရယ်ရင်း . .
မတင့်၏ ပြည့်ဟင်းရမ်းခါနေသော နို့ကြီးများကို ဆုပ်ကိုင်
ဖျစ်ညစ်နေပြန်သည်။

မဟတဟပွင့်တာနေသော နှုတ်ခမ်းအစုံကို မိကပ်
နှမ်းရစ်ရင်းမှ . . ။

ဒီတစ်ခါ . . ပါပဲ . . မတင့်ရယ် . . နော် . .”

လက်များကလည်း . . လုံးကျွမ်းသွားကြိုင်းလှတဲ့
ခေါင်းများကို ပွတ်သပ်ပေးပြီး . . မဲနက်လိမ်ကောက်နေ
သော အဖျားကြမ်းများကို ဆုပ်ကိုင်ဆွဲလိုက်ပြန်သည်။

“ကဲ . . မတင့် . . ဒီတစ်ခါ . . ထပ်လိုးရ
အောင် . . လေးဘက်တောက်ပေးနော် . .”

"သူတော်တော်ကဲ . . နော်ဟင်း"

ဗြူဟန် မျက်စောင်းလေးတစ်ချက်ခဲ၍ . . ခေါင်း
တုံးရန် မျက်နှာလေး တစ်ခြမ်းစောင်း၍ လေးဘက်တောက်
ယေးလိုက်ရာ . . ကြီးမား ဝင်းလက်နေသော ဖင်ကြီးကြား
မှ နီရဲသော စောက်ဖုတ်ကြီးက ပြုစာပြီး ပြုပြုကြီး
ထွက်လာသည်။

စောက်ဖုတ် နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖက်မှာတော့ လိုးဆောင်
ဒက်ချက်များကြောင့်ထပ်ပါရဲ့ . . အနည်းငယ် ထူအမ်း
အမ်း . . ပြာနှမ်းနှမ်း . . စောက်စေ့လေးမှာလည်း ပြု
ထွက်၍ . . စောက်ခေါင်းအတွင်းမှာတော့ . . ရွစ်ရွစ်
. . လှုပ်ရှားနေလေသည်။

ကိုပေါ်လာသည် နီရဲပြုလန်နေသော သူ့လီးကြီး
ကို ကိုင်၍ စောက်ရေများဖြင့် စိမ့်နေသော မတင့်၏ အဖုတ်
ဝတွင်တေ့၍ . . မတင့်၏ ကျောပေါ်သို့ မေးတင် မှောက်
ချပြီး . . .

လက်နှစ်ထက်ဖြင့် . . တွဲလောင်းကျ၍ လှုပ်ရမ်း
နေသော မတင့်၏ . . နို့ကြီးများကို လှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး . .
ဆောင်ထိုးလိုက်ကေသည်။

"အွပ် . . စွတ် . ."

ပြည်သံနဲ့အတူ . . ကိုပေါ်လာ၏ လီးတုတ်တို့ကြီး
အဆုံးထိဝင်သွားလေသည်။

"ဗြွတ် . . ဗြွတ် . . စွတ် . . စွတ်"

ကုတင်တစ်ခုလုံး ရှမ်းခါ . . သွားဖောက် အဆက်
မပြတ်ဆောင်လိုးနေပြန်ရာ . . .။

တကျွဲ . . ကျွဲ . . အသံများနဲ့အတူ . . .။

"စွပ် . . ဝါပ် . . စွပ် . . ဖာင့် . . ဖာင့် . . .

ဟူသော . . အသံများသည် . . .။

အခန်းတွင်း၌ . . ဆူညံနေလေသည်။

မတင့်မော့ . . .။

ဆရာကိုသစ်လွှပ်လောက်ခဲလို့ မကောင်းသဖြင့်
အားမလို အားမရကြီး ဖြစ်ခါ . . .။

ဖင်ကြီးကို နောက်သို့ ပစ်ပစ်ဆောင်ပေးလိုက်
ပြန်သည်။

ကိုပေါ်လာသည် . . မတင့်၏ တန်ပြန်ဆောင်
ချက်များကြောင့် . . .

တအားအရှိန်တက်လာသဖြင့် . . .

ဖံကြိတ်၍ . . အားတုန် ပစ်ဆောင်လိုက်ပြန်
သည် . . .။

ကိုပေါ်လာသည် . . မတင့်၏ တန်ပြန်ဆောင်
ချက်များကြောင့် တအား အရှိန်တက်လာသဖြင့် . . ဖံ
ကြိတ်ကာ . . အားတုန်ပစ် ဆောင်လိုက်ပြန်သည်။

"စွပ် . . စွပ် . . ဖတ်ဖတ် . ."

"အစ်ကိုကြီး . . လိုးပေးတာ ကောင်းရဲ့လား"

"ဟင့် . . ဟင့် . . ကောင်း . . ကောင်းပါ တယ်"

... နာ ... နာနာလေး ... ဆောင့် ... အတင့် ...
ပြီး ... ပြီး ... တော့ မယ် ... ဖီး ဟီး”

“တို့ ဟုတ်လား ... ဒီလိုဆို ပြိုင်တူပြီးရအောင် ...
ဟု ပြောပြောဆိုဆို ... ကိုပေါ်လာသည် ... မတင့်၏
ခါးကို ဆွဲကိုင်၍ ... ဖိဆောင့်လိုက်ပြန်သည်။

မတင့်ကလည်း ... သူမ၏ဖပ်ကြီးများကို နောက်
သို့ ပစ်ဆောင့်ပေးရင်း ... အားမလိုအားမရနှင့်ပဲ ...
သူမ၏ စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ သုတ်ရည်များ ထွက်ကျ
သွားသလို ... ကိုပေါ်လာမျောမှာလည်း ... မတင့်၏
စောက်ဖုတ်အတွင်းသို့ သူ၏လီးကြီးအား ဆက်တိုက်
မနားတမ်း တအားကုန် ကျိုးဆောင့် လိုးပေးလိုက်ပါ ...

“အ ... အ ... ကောင်းလိုက်တာ ... မတင့်
... ရယ် ဟု ရွတ်ဆိုရင်း ... သူ၏ လီးချောင်းထိပ်မှ ဖြူဖွေး
ပြစ်ခွဲသော သုတ်ရေများကို ... တဝကြီး ... ပန်းထည့်
လိုက်လေတော့သည်။

xxxxx

ပြီးပါပြီ။